

Autoritate pârâtă: Landeshauptmann von Tirol

Intervenientă: Ötztaler Wasserkraft GmbH

Întrebările preliminare

1) Articolul 4 din Directiva 2000/60/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei sau directiva ca atare conferă unei organizații de protecție a mediului, în cadrul unei proceduri care nu este supusă unei evaluări a efectelor asupra mediului, în temeiul Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, drepturi pentru a căror apărare are acces la o procedură administrativă sau judiciară, în temeiul articolului 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, aprobată prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2015 în numele Comunității Europene (Convenția de la Aarhus)?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

2) Potrivit dispozițiilor Convenției de la Aarhus, aceste drepturi pot fi invocate deja în cadrul procedurii din fața autorității administrative sau este suficientă posibilitatea unei protecții jurisdicționale împotriva deciziei autorității administrative?

3) Este admisibil ca, potrivit normelor de procedură naționale (articolul 42 din Legea generală privind procedura administrativă, Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz), organizația de protecție a mediului – ca de altfel și alte părți din procedură – să fie nevoită să prezinte obiecții nu abia în cadrul unei acțiuni introduse la Verwaltungsgericht, ci, în timp util, deja în procedura desfășurată în fața autorităților administrative, sub sancțiunea pierderii calității de parte și a neadmiterii introducerii unei acțiuni la Verwaltungsgericht?

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 14 decembrie 2015 – Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation/Bezirkshauptmannschaft Gmünd

(Cauza C-664/15)

(2016/C 111/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation

Autoritate pârâtă: Bezirkshauptmannschaft Gmünd

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 din Directiva 2000/60/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei sau directiva ca atare conferă unei organizații de protecție a mediului, în cadrul unei proceduri care nu este supusă unei evaluări a efectelor asupra mediului, în temeiul Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, drepturi pentru a căror apărare are acces la o procedură administrativă sau judiciară, în temeiul articolului 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, aprobată prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2015 în numele Comunității Europene (Convenția de la Aarhus)?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

- 2) Potrivit dispozițiilor Convenției de la Aarhus, aceste drepturi pot fi invocate deja în cadrul procedurii din fața autorității administrative sau este suficientă posibilitatea garantării unei protecții jurisdicționale împotriva deciziei autorității administrative?
- 3) Este admisibil ca, potrivit normelor de procedură naționale (articolul 42 din Legea generală privind procedura administrativă, Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz), organizația de protecție a mediului – ca de altfel și alte părți din procedură – să fie nevoită să prezinte obiecții nu abia în cadrul unei acțiuni introduse la Verwaltungsgericht, ci, în timp util, deja în procedura desfășurată în fața autorităților administrative, sub sancțiunea pierderii calității de parte și a neadmiterii introducerii unei acțiuni la Verwaltungsgericht?

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la 17 decembrie 2015 – Ultra-Brag AG/Hauptzollamt Lörrach

(Cauza C-679/15)

(2016/C 111/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Ultra-Brag AG

Pârât: Hauptzollamt Lörrach

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 202 alineatul (3) prima liniuță din Codul vamal [Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar – denumit în continuare „Codul vamal”] ⁽¹⁾ – trebuie interpretat în sensul că o persoană juridică care introduce mărfuri pe teritoriul Uniunii devine debitor vamal în sensul articolului 202 alineatul (3) prima liniuță din Codul vamal, în cazul în care la originea introducerii ilegale a mărfurilor se află un angajat al său care nu are calitatea de reprezentat legal, dar care acționează în cadrul atribuțiilor sale de serviciu?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Articolul 202 alineatul (3) a doua liniuță din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că:

- a) o persoană juridică participă la o introducere ilegală (chiar și) atunci când, un angajat al acesteia, care nu este reprezentantul său legal, acționând în cadrul atribuțiilor sale de serviciu, a contribuit la această introducere și